

مروری بر برگ آخر پرورنده مدیریتی مشحون

شیب نزولی بسکتبال در چهار سال آخر

فرهیختگان| انتظار اهالی بسکتبال برای تعیین تکلیف ریاست فدراسیون با صحبت‌های نصرالله سجادی معاون ورزش حرفه‌ای و قهرمانی وزارت ورزش و جوانان به پایان رسید. سجادی از اعلام برنامه ثبت‌نام نامزدهای ریاست فدراسیون بسکتبال طی هفته آینده خبر داد تا به این ترتیب پرونده سومین دوره ریاست متوالی محمود مشحون در فدراسیون بسته شود.مشحون که در حال حاضر ۷۳ سال دارد با توجه به قوانین انتخاباتی وزارت ورزش امکان حضور در انتخابات را ندارد مگر اینکه به نحوی مجوز شرکت او در انتخابات صادر شود.

داده است که ۱۲ سال قبل بازیکنان ستاره فعلی تیم کودک بوده‌اند. در هر حال پایه‌گذاری دوران اوج بسکتبال در دهه ۸۰ به دوران اول ریاست مشحون بازمی‌گردد. زمانی که تیم ملی جوانان در سال ۱۳۸۱ نایب‌قهرمان آسیا شد و در سال ۱۳۸۳ تیم‌های جوانان در بنگلور هند و امید در تهران برای اولین‌بار طلا گرفته و به جام جهانی رسیدند.هرچند اقبال زیادی در رده بزرگسالان وجود نداشت و تیم ملی یک سال بعد در جام ملت‌های آسیا ششم شد.مربانی که در حال حاضر از منتقدان مشحون هم به‌شمار می‌روند در صحبت‌های خود اذعان می‌کنند که رئیس فدراسیون با وجود شناخته شدن به نپذیرفتن انتقادات و خرد جمعی در دوران اول ریاست خود در دهه هشتاد روند فعلی را نداشته و از نظرات کارشناسان هم استفاده می‌کرد.

دوران جوانی و اوج

دوران دوم ریاست مشحون را می‌توان به جوانی و اوج مدیریتی وی تشبیه کرد. تیم ملی بزرگسالان که در بازی‌های آسیایی دوحه قطر سوم شده بود، در

پویان صفر یگلو| گفت‌وگو با محمود مشحون

همواره جذابیت‌های خودش را دارد. رئیس فدراسیون بسکتبال با اینکه ۷۳ ساله شده اما باز هم دوست دارد برای این پست کاندیدا شود و به قول خودش به بسکتبال خدمت کند. مشحون همواره اقتضارات دهه اخیر بسکتبال را به‌عنوان کارنامه درخشان خود مقابل منتقدانش می‌گیرد و کمتر جایی حاضر به قبول شکست یا ضعف‌هایش می‌شود؛ اینکه این روزها لیگ برتر بسکتبال کیفیت مناسب سال‌های پیش را ندارد یا اینکه پشتوانه‌های قدرتمندی وجود ندارد تا جایگزین نسل پا به سن گذشته بسکتبال‌مان بشود.

۱۱۱

به‌عنوان سوال اول بفرمایید شرایط شما برای شرکت در انتخابات رئیس جدید فدراسیون بسکتبال به چه صورت است؟ در ابتدا از شما و روزنامه وزین فرهیختگان تشکر می‌کنم که پیگیر این موضوع شده‌اید و فرصتی را در اختیار من قرار داده‌اید تا در مورد بسکتبال به صحبت بنشینم. اما در جواب به پرسش شما باید بگویم طبق اساننامه قبلی من نمی‌توانستم کاندیدای مجمع شوم اما با تغییراتی که وزارت ورزش و جوانان در این اساننامه دادند فرمی را به‌عنوان درخواست شرکت درانتخابت پُر کردم که حالا باید منتظر جواب آن باشم.

هنوز جواب در خواست‌تان نیامده است؟

خیر، اما در روزهای آینده این موضوع مشخص می‌شود. وزارت ورزش و جوانان اگر با حضور اینجانب در انتخابات موافقت کند من هم در کنار سایر دوستان در مجمع حاضر می‌شوم.

وزارت ورزش به مشحون مجوز حضور می‌دهد؟

#

محمود مشحون برای شرکت در مجمع انتخاباتی فدراسیون بسکتبال دو مشکل بزرگ دارد. اول اینکه وی بازنشسته شده است و طبق مفاد اساسنامه مجوز حضور در این مجمع را ندارد لکن با تغییراتی که در این اساسنامه به وجود آمد مشکل اولیه حل شدنی است اما طبق قانون و در ادامه او باید سنی کمتر از ۷۰ سال داشته باشد که مشحون با ۷۳ سال نمی‌تواند مجوز حضور در انتخابات را بگیرد. اما از گوشه و کنار شنیده می‌شود رئیس قدیمی بسکتبال به دنبال رایزنی برای حل تمام مشکلات موجود در راه کاندیداتوری‌اش است. البته تاکنون وزارت‌ها در مقابل این خواسته کوتاه نیامده‌اند و باید دید در روزهای آینده تکلیف مشحون چه می‌شود.

حرف از قهرمانی به مسابقات آسیایی رفتند عنوان نایب‌قهرمانی را به دست آورد.

البته در این میان تیم ملی جوانان در جام جهانی سال قبل به مرحله دوم صعود کرد.

اما اوضاع تیم زیر ۱۶ سال از این هم بدتر بود. تیم زیر ۱۶ سال در سال ۲۰۱۱ به بهانه مشکلات ویزا به مسابقات آسیایی اعزام نشد. جریانی که حواشی و بحث‌های زیادی به همراه داشت.

در حالی که سال قبل میزبانی مسابقات زیر ۱۶ سال آسیا نیز به تهران رسیده بود، تیم نوجوانان ایران در رده ششم قرار گرفت.اوج وضعیت نابسامان تیم‌های پایه نیز امسال در رده ۱۵ سال مشخص شد. جایی که باز هم با میزبانی در تهران، جام قهرمانی غرب آسیا به دست مسئولان ایرانی به تیم عراق داده شد و موضوعات قدیمی مانند سفرسن حریفان عرب بهانه این نتیجه شد.

نداشتن تدارکات مناسب، برنامه‌ریزی ضعیف و در مواردی انتخاب بد کادرفنی مربیان پایه در این سال‌ها از عوامل ضعف کار پایه به‌شمار می‌رود.

در حالی که اسلامی مربی تیم ملی زیر ۱۸ سال ایران، سرمربی صربستانی تیم را در مصاحبه‌ای به فحاشی و بلد نبودن کار متهم کرد، همین مربی صربستانی هم در تمام مدت از در اختیار نداشتن سالان و برنامه‌ریزی ضعیف فدراسیون شکایت می‌کرد.

دوران نزولی لیگ

به جز بحث نتایج در چهار سال اخیر وضعیت نزولی لیگ به نقطه اوج انتقادات تبدیل شد. برخی همین لیگ ضعیف را عامل اصلی مشکلات تیم ملی می‌دانند. در حالی که در دهه هشتاد اسپانسرهای خوبی وارد بسکتبال شدند با رسیدن به دهه نود روند برعکسی با خارج شدن اسپانسرهای خوب طی شد.فدراسیون بسکتبال که در بیانیه مربوط به باشگاه افرا خروج اسپانسرها را به مشکلات مالی آنها مرتبط می‌دانست به دفعات از سوی اسپانسرهای مانند توزین الکتریک و نمایندگان شیراز، یکی از دلایل کنار رفتن آنها عنوان شد.از طرفی تعداد شهرهای درگیر لیگ هم کاهش پیدا کرده و اثری از استان‌های بازیکن‌سازی مانند کردستان و چهارمحال بختیاری در لیگ‌های بسکتبال دیده نمی‌شود.با تمام موارد ذکر شده تصور یک شیب نزولی در چهار سال آخر مدیریت مشحون پدید می‌آید که همین موضوع باعث اشتیاق بسیاری از اهالی بسکتبال به ایجاد تغییر با انتخابات ریاست فدراسیون شده است.انتخاباتی که طبق شنیده‌ها حدود ۱۰ نفر برای ورود به آن آماده شده‌اند و شلوغی آن هیچ شباهتی به انتخابات تک‌نفری چهار سال قبل ندارد.

و جذابیتی که دیگر این روزها در لیگ‌مان نداریم. برتری با ۹ تیم که تیم‌ها با بی‌میلی در آن شرکت می‌کنند.

شما بروید ببینید قیمت دلار در آن سال‌ها چند تومان بود و الان چه قدر است. من که نمی‌توانم به تیم‌ها التماس کنم در لیگ شرکت کنند. ضمن اینکه مشکل اصلی ما عدم پخش منظم مسابقات است که باعث سرخوردگی اسپانسر‌ها می‌شود. اینها تقصیر من نیست.

به هر حال شما به‌عنوان رئیس فدراسیون باید این مشکلات را حل کنید. چه‌طور والیبال و سایر رشته‌ها پخش می‌شود اما بسکتبال نمی‌تواند روند پخش تلویزیونی‌اش منظم باشد.

این را بروید از صدا و سیما بپرسید. بارها و بارها با آنها مکاتبه داشتیم اما وقتی مسابقات ما را پخش نمی‌کنند من چه کار می‌توانم بکنم.

پس والیبال‌ی‌ها چه کار کردند؟ در کنار این مسائل آنها علاوه‌بر خانه والیبال‌شان توانسته‌اند، سالان ۱۲ هزار نفری را برای مسابقات بین‌المللی آماده کنند و همین‌طور سالان والیبال حجاب را هم مهیا کردند. چرا بسکتبال اینها را ندارد؟

درد ما همین است. ۱۳ سال است التماس می‌کنم در داخل شهر برای ما یک سالان بسکتبال بسازند. هر کسی که مسئول شده قولش را داده اما عملی نشده است.

سالان ۱۲ هزار نفری را چرا نمی‌توانید برای بازی‌های بسکتبال مهیا کنید؟ این‌کار را والیبال‌ی‌ها کرده‌اند. ما در ۱۰ سال اخیر یک بار هم نتوانسته‌ایم حتی در یک بازی دوستانه

یادداشت

برنامه‌ریزی‌ها استراتژیک نبود

به‌رغم ارادتی که اینجانب به‌عنوان فردی از مجموعه بسکتبال به محمود مشحون به‌عنوان پیشکوت این رشته و رئیس سابق فدراسیون بسکتبال دارم، قرار نیست بابت ۱۲ سال دوران مدیریت اخیر وی فقط از ایشان طر‌ف‌داری کنم. قطعاً نقدهایی هم به دوران ریاست محمود مشحون در فدراسیون بسکتبال وارد است، اما باید دید متقدان از کدام زاویه دید به نقد رئیس سابق فدراسیون بسکتبال می‌پردازند.

اولین موضوع در بحث دوران حضور مشحون در فدراسیون بسکتبال به عملکرد و نتایج تیم‌های ملی

بسکتبال ایران در ۱۲ سال اخیر برمی‌گردد که اصلاً ویرترین یک مدیر فدراسیون نتایج تیم‌های ملی است که با برنامه‌ریزی او به دست آمده است. اززمان حضور محمود مشحون، بسکتبال ایران رفته‌رفته موفقیت‌های خود را آغاز کرد و تیم ملی بسکتبال بزرگسالان ایران به ترتیب موفق به کسب مقام در مسابقات غرب آسیا و جام ملت‌های آسیا شد و پس از آن به مسابقات جهانی و المپیک هم راه پیدا کرد. فراموش نکنیم که تیم ملی بسکتبال ایران بعد از انقلاب اسلامی تنها تیم گرو‌هی بوده که موفق به راه‌یابی به مسابقات المپیک شده است. در ابعاد دیگر در مورد نتیجه‌گیری هم شاید همین بس که در دوران ۱۲ ساله مشحون در فدراسیون، بسکتبال ایران بیش از ۵۰ مدال کسب کرده است و قطعاً این نتایج جای دفاع از عملکرد ایشان در این زمینه را باقی می‌گذارد. البته تیم بزرگسالان ایران در مقطعی در بحث نتیجه‌گیری دچار فراز و فرودهایی هم شده است که به هر حال در طول ۱۲ سال فکر می‌کنم امری طبیعی باشد و این موضوع در تمام تیم‌های ملی در سراسر دنیا رخ می‌دهد. کافی است نگاهی بیندازیم به مسابقات جهانی اخیر بسکتبال در اسپانیا که تیم میزبان که عنوان نایب قهرمانی جهان را هم یدک می‌کشید به‌رغم برخورداری از میزبانی حتی به جمع چهار تیم پایانی هم راه پیدا نکرد، پس برخی نتایج تیم ملی بسکتبال ایران را نباید نقطه ضعیفی در کارنامه ریاست محمود مشحون در فدراسیون بسکتبال بنامیم. در مورد دوران مدیریت محمود مشحون بیشترین نقد را می‌توان در زمینه برنامه‌ریزی استراتژیک و راهبردی فدراسیون بسکتبال وارد دانست. شاید در این زمینه موانعی هم برسر راه ایشان و مجموعه‌شان بوده باشد، اما به عقیده من تعریف آنچنانی در زمینه آینده‌نگری علمی در فدراسیون بسکتبال نداشتیم. در فدراسیون

بسکتبال نیاز به این بود که محمود مشحون به‌عنوان فردی با تجربه به‌عنوان رئیس بر عملکرد کل مجموعه نظارت کند، اما قطعاً در جامعه بسکتبال ایران افراد توانمند دانشگاهی فراوانی حضور داشتند که می‌توانستند در بحث زیرساخت و آینده‌نگری

درباره بسکتبال ایران در چارچوب کمیته‌ها و هیات‌های بسکتبال به رئیس فدراسیون کمک کنند تا باعث رشد بسکتبال ایران–مخصوصاً در قسمت پایه–شود و قطعاً در این مورد رئیس سابق فدراسیون می‌توانست مدیریت بهتری را انجام دهد که متأسفانه این اتفاق رخ نداد. در زمینه زیرساخت‌ها هم نمی‌توان این نکته را فراموش کرد که ورزش ایران در سه، چهار سال اخیر مشکلات مالی فراوانی را پشت سر گذاشت و کلاً عملکرد ورزش ایرانی و بسیاری از فدراسیون‌ها تحت تأثیر همین مشکلات قرار گرفت. وقتی مجبور بودیم تیم‌های ملی خود را به مسابقات برون‌مرزی اعزام کنیم دیگر بودجه‌ای باقی نمی‌ماند تا در بحث توسعه ورزش و ساختارش آن را هزینه کنیم. هر چند شاید با جذب اسپانسر‌ها این خلأ جبران‌شدنی بود، فدراسیون بسکتبال در جذب سرمایه‌گذاران در امر ورزش زیاد موفق نبود؛ سرمایه‌گذاران بازخورد چندان خوبی از سرمایه‌گذاری در این ورزش شاهد نبودند و به همین خاطر به سرمایه‌گذاری در این رشته و بحث تیمداری در آن ادامه ندادند. بحث آخر در مورد قوانین و شرایطی است که باعث شده محمود مشحون نتواند به ریاست در فدراسیون بسکتبال ادامه دهد. تفاوت مدیریت در ورزش با سایر حوزه‌های اداری در این است که فرد هر چقدر تجربه بیشتری به دست بیاورد قطعاً در آن زمینه کمک بهتری هم می‌تواند انجام دهد. به اعتقاد من قانون بازنشستگی در بحث مدیریت ورزش نمی‌تواند چندان مثرثمر باشد، همان‌طور که در کمیته بین‌المللی المپیک شاهد حضور افرادی با سن بالای ۸۰ هسیم پس بحث بازنشستگی را در مدیریت ورزش غیر منطقی می‌دانم.

تیم ملی بسکتبال‌مان را در حضور تماشاگران داخلی به میدان بفرستیم. اگر می‌خواهید وارد این بحث‌ها بشوید صحبت زیاد است. شما بروید ببینید چرا فلان بانک می‌آید و برای والیبال میلیار‌دی هزینه می‌کند اما هزینه چند میلیون ورودیه لیگ بسکتبال را نمی‌دهد. نگاه به بسکتبلی عادلانه نیست و این مشکلی نیست که من بتوانم آن را حل کنم.

من اعتقاد دارم فدراسیون والیبال در این زمینه تلاش کرده و از ارتباطاتش استفاده کرده است اما فدراسیون بسکتبال در این موضوع کم‌کار بوده. ما که نباید از هزینه کردن و ورود منابع مالی در والیبال ناراحت باشیم.

من خیلی هم خوشحالم که والیبال‌ی‌ها پیشرفت کرده‌اند و همیشه اولین نفر به آنها تبریک گفته‌ام. حرف من این است که نگاه عادلانه‌ای بین این دو رشته وجود ندارد. شما ببینید از هفت صبح تا آخر شب مسابقات والیبال به صورت زنده روی آنتن می‌رود اما در بسکتبال از این خبر‌ها نیست.

و اما در زمینه انتخاب مربیان خارجی برای تیم‌هایمان، خصوصاً تیم‌های پایه؛ کارشناسان اعتقاد دارند سیاست درستی در این زمینه نداشته‌ایم.

چرا این حرف را می‌زنید؟ اتفاقاً مربیان بسیار خوبی را آورده‌ایم و نتایج بسیار خوبی هم گرفته‌ایم. گفته می‌شود مربیان خارجی

کپ

بدون رزومه موفق وارد تیم‌های ما می‌شوند و آنها را قهرمان شدن تیم‌هایمان برای خودشان رزومه موفق می‌سازند و بعدش ایران را ترک می‌کنند

پس چه کسی این تیم‌ها را قهرمان می‌کند؟ همین مربیان خارجی هستند که می‌آیند و تیم‌هایمان را قهرمان می‌کنند.

اما این تیم‌ها خودشان پتانسیل قهرمانی دارند و با مربی ایرانی هم می‌توانند قهرمان شوند. ما در یکی از تیم‌های پایه مربی خارجی داشتیم که به گفته دستیار ایرانی‌اش دانش فنی بالایی نداشته و به بازیکنان بی‌احترامی می‌کرده.

این حرف‌ها واقعیت ندارد و از نظر من غرض‌ورزی است. حالا بپس این همه مربی موفق خارجی شاید یکی هم باشد که مربی خوبی نبوده است، نباید موفقیت‌های ۱۳ سال اخیر بسکتبال را با این حرف‌ها لو‌ث کنیم.

